Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Negurița Veaceslav

Dosarul nr. 3a-146/25

2-24040114-02-3a-24012025

D E C I Z I E

03 septembrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:

Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelurile declarate de Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul de poliție Orhei și de către Maxim Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 19 august 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Maxim Ion împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de poliție Orhei cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

La 11 aprilie 2024, Maxim Ion s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de Poliție Orhei, solicitând:

- anularea certificatului nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2023 emis de IP Orhei cu privire la calcularea vechimii calendaristice pentru beneficierea indemnizației unice conform art. 49 alin. (2) al Legii nr. 288/2016;
- anularea, ca ilegală, a deciziei Inspectoratului General de Poliție adoptată în procedura prealabilă;
- obligarea Inspectoratului General de Poliție să emită actul administrativ individual favorabil, cu includerea perioadei de studii din cadrul Colegiului de poliție „Dimitrie Cantemir” de la 01 august 1998 până la 15 iulie 2000 în vechimea

calendaristică în serviciu și achitarea indemnizației unice în conformitate cu art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016.

La 30 mai 2024, reclamantul a depus cerere cu privire la completarea pretențiilor solicitând încasarea din contul Inspectoratului General de Politie a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 6.000 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că prin ordinul IGP nr. 623 ef. din 23 noiembrie 2023 s-a dispus încetarea raportul de serviciu al funcționarului public cu statutul special, Maxim Ion, de la 08 decembrie 2023, în baza art. 38 alin. (l) lit. c) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI nr. 288/2016 - după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, dispunându-se achitarea compensației bănești pentru concediile de odihnă anuale neutilizate și a indemnizației unice în conformitate cu art. 49 alin. (2) al aceleiași legi.

Totodată, la 07 decembrie 2023 secția Resurse Umane al IP Orhei a eliberat certificatul nr. 34/44-373, prin care a calculat o vechime calendaristică în cadrul MAI de 23 ani 04 luni 22 zile pentru a beneficia de indemnizația unică conform art. 49 alin. (2) al Legii nr. 288/2016, iar la 11 decembrie 2023 a fost eliberat certificatul nr. 34/44-19622 pentru stabilirea pensiei conform art. 13 lit. a) al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, fiind calculată o vechime în muncă cu avantaje de 25 ani 07 luni 22 zile, iar vechimea calendaristică în serviciu în cadrul MAI a constituit 25 ani 04 luni 07 zile.

Astfel autorul susține că vechimea calendaristică în serviciu de 23 ani 04 luni 22 zile, calculată prin certificatul nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2023 pentru achitarea indemnizației unice, nu corespunde cu vechimea calendaristică în serviciul calculată prin certificatul nr. 34/44-19622 din 11 decembrie 2023 pentru stabilirea pensiei, care a constituit 25 ani 04 luni 07 zile.

Constatând faptul că în vechimea calendaristică în serviciu, calculată conform certificatului nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2023, nu a fost inclusă perioada de studii în cadrul Colegiului de poliție „Dimitrie Cantemir” de la 01 august 1998 până la 15 iulie 2000, reclamantul prin cererea din 13 februarie 2024 a solicitat IP Orhei să anuleze certificatul nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2023 și să elibereze un alt certificat, cu includerea în vechimea calendaristică a perioadei de studii din contul bugetului de stat cu frecvența la zi în cadrul Colegiului de poliție „Dimitrie Cantemir” și să fie recalculată și achitată restanța indemnizației unice conform art. 49 alin. (2) al Legii 288/2016.

Prin răspunsul IP Orhei nr. 34/44-M-112/24 din 21 februarie 2024 (nr. 34/44-M-123/24) reclamantului i s-a comunicat că potrivit Legii nr. 105/2023 pentru modificarea Legii nr. 288/2016, în vigoare din 24 mai 2023, calitatea de funcționar public cu statut special pe perioada studiilor se acordă studenților și absolvenților Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI, precum și cei pregătiți de alte instituții de

învățământ pentru MAI, care au fost admiși până la intrarea în vigoare a prezentei legi, pe locurile cu finanțare de la bugetul de stat, forma de învățământ cu frecvență (ciclul I).

Invocă reclamantul că din răspunsul IP Orhei rezultă că perioada de studii în cadrul Colegiului de poliție „Dimitrie Cantemir" nu se regăsește printre instituțiile de învățământ care fac parte din organele securității statului.

Ulterior, prin răspunsul Inspectoratului General de Poliție nr. 34/3-876 din 04 martie 2024, recepționat la 12 martie 2024, precum și prin răspunsul Inspectoratului General de Poliție nr. 34/3-1254 din 29 martie 2024, recepționat la 05 aprilie 2024, cu privire la examinarea cererii prealabile, s-a comunicat că la emiterea răspunsului Inspectoratului de poliție Orhei nr. 34/44-M-112/24 din 21 februarie 2024 și a certificatului nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2023, nu au fost admise devieri de la legislația în vigoare.

În fapt, reclamantul a menționat că prin ordinul Comandantului Colegiului de poliție „Dimitrie Cantemir" al MAI nr. l05ef. din 23 iulie 1998 „cu privire la înmatricularea în Colegiul de poliție a promoției 1998-2001" a fost înmatriculat la studii, începând cu 01 august 1998 , iar la 15 iulie 2000 a obținut diploma de studii superioare de scurtă durată.

Indică faptul că, studiile în cadrul Colegiului de poliție „Dimitrie Cantemir" le-a făcut cu finanțare de la bugetul de stat și cu forma de învățământ cu frecvență, în regim de cazarmă, studiile fiind desfășurate în cadrul unei instituții de învățământ militare, cu statut special.

La 18 decembrie 1998, fiind cursant al Colegiului de poliție „Dimitrie Cantemir", reclamantul a depus jurământul de încadrare în organele MAI, beneficiind de uniformă de serviciu, fiind antrenat la îndeplinirea sarcinilor poliției (asigurarea ordinii publice și a securității statului), cu atribuirea statutului de colaborator al poliției.

Subliniază că în legătură cu apariția unor neclarități în procedura de stabilire a pensiilor pe linia MAI a absolvenților Colegiului de poliție „Dimitrie Cantemir", prin ordinul Rectorului Academiei „Ștefan cel Mare" nr. 110 ef/st din 12 iulie 2022, s-a dispus modificarea ordinelor comandantului Colegiului de poliție și a predecesorilor săi referitor la înmatriculare și absolvire în perioada anilor 1995 – 2001 și anume:

- textul „a promoției 1998-2001" din denumirea ordinului nr. 105 ef. din 23 iulie 1998, s-a substituit cu „și încadrarea în organele afacerilor interne";
- în dispoziția pct. 1 al ordinului nr. 105 ef. din 23 iulie 1998, după cuvintele „al Republicii Moldova" s-a introdus textul „cu încadrarea în organele afacerilor interne, acordarea gradelor speciale corespunzătoare și atribuirea numerelor personale (inclusiv pct. 11 din prezentul ordin)".

Astfel, reclamantul susține că, perioada studiilor în cadrul Colegiului de poliție „Dimitrie Cantemir” urmează a fi inclusă în vechimea calendaristică în serviciu pentru calcularea și achitarea indemnizației unice potrivit art. 49 alin. (2) al Legii nr. 288/2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, care constituie mai mult de 25 ani.

De altfel, reclamantul a notat că urma să beneficieze de o indemnizație unică în mărime de 16 salarii lunare, ori, prin faptul neincluderii perioadei studiilor la Colegiul de poliție „Dimitrie Cantemir” acesta a fost lipsit de plata a încă două salarii lunare la achitarea indemnizației unice.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 19 august 2024, acțiunea înaintată de Maxim Ion a fost admisă parțial și, respectiv, anulat certificatul nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2023 emis de IP Orhei și decizia nr. 34/3-876 din 04 martie 2024 emisă de Inspectoratul General al Poliției în procedură prealabilă, cu obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită în privința lui Maxim Ion actul administrativ individual favorabil, cu includerea perioadei de studii în cadrul Colegiului de poliție „Dimitrie Cantemir” în vechimea calendaristică în serviciu și achitarea îndemnizației în conformitate cu art. 49 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016.

Suplimentar, s-au încasat solidar din contul Inspectoratului de Poliție Orhei și a Inspectoratului General al Poliției RM, în beneficiul lui Maxim Ion, cheltuieli de judecată pentru asistență juridică în sumă de 3.000 lei.

În rest, cerința reparării cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca nefondată

Solicitarea din apel:

- La 02 septembrie 2024, Inspectoratul de Poliție Orhei a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 19 august 2024, iar la 26 noiembrie 2024 a înregistrat cererea de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi soluții privind respingerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că potrivit ordinului Colegiului de Poliție „Dimitrie Cantemir” al MAI nr. 105/ef. din 23 iulie 1998 și ordinului nr. 90/ef. din 15 iulie 2000, Maxim Ion a fost cursant al Colegiului în perioada 01 august 1998 - 15 iulie 2000.

De asemenea, ulterior absolvirii, Maxim Ion a desfășurat activitate în cadrul organelor de poliție până la data de 08 decembrie 2023, când i-a fost încetat raportul de serviciu prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 623/ef. din

23 noiembrie 2023, în baza art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 288/2016, ca urmare a acumulării vechimii în muncă necesare dreptului la pensionare.

În context, făcând referire la prevederile art. 49 din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, apelantul a menționat că la calcularea indemnizației unice a lui Maxim Ion, relevantă este perioada efectivă de activitate în cadrul Poliției Naționale, certificată prin certificatul nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2023 eliberat de Inspectoratul de Poliție Orhei, și nu perioada de studii urmată în Colegiul de Poliție „Dimitrie Cantemir".

Astfel, cuantumul indemnizației unice se determină pe baza vechimii calendaristice în serviciul special, care începe să curgă din ziua încadrării în funcție în Poliție, și nu din perioada de pregătire profesională.

Subsidiar, apelantul reține că potrivit art. 13 alin. (1) din Legea securității statului nr. 618/1995, sistemul organelor securității statului cuprinde: Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, Serviciul de Protecție și Pază de Stat, Poliția de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, Serviciul Vamal, precum și instituțiile de învățământ și alte organizații nemilitarizate ale acestor structuri.

Prin urmare, legiuitorul a stabilit în mod exhaustiv care instituții de învățământ fac parte din sistemul organelor securității statului, or, Colegiul de Poliție „Dimitrie Cantemir", aflat în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, nu se regăsește printre acestea, ceea ce exclude includerea perioadei de studiu în calculul indemnizației unice.

Conform Legii nr. 105 din 11 mai 2023 pentru modificarea Legii nr. 288/2016, studenții și absolvenții Academiei „Ștefan cel Mare" a MAI, precum și cei pregătiți în alte instituții de învățământ pentru MAI, sunt considerați funcționari publici cu statut special pe perioada studiilor, însă aceasta se aplică numai instituțiilor prevăzute de lege, nu și Colegiului de Poliție „Dimitrie Cantemir".

Astfel, consideră că intimatului Maxim Ion corect i-a fost eliberat certificatul nr. 34/44-1962 pentru stabilirea pensiei conform art. 13 lit. a) al Legii nr. 1544/1993, fiind inclusă perioada de studii la Colegiul de poliție „Dimitrie Cantemir" echivalentă a serviciului militar și corect i-a fost eliberat certificatul nr. 373 din 07 decembrie 2023 pentru achitarea îndemnizației unice în conformitate cu prevederile art. 49 alin. (2) al Legii nr. 288/2016, fiind inclusă nemijlocit perioada de activitate ca funcționar public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne: 23 ani, 04 luni, 22 zile, or, includerea perioadei de studiu la Colegiul de Poliție este relevantă doar pentru calculul pensiei, dar nu și pentru calculul indemnizației unice, care se determină în funcție de vechimea efectivă în serviciul special.

În altă ordine de idei, apelantul consideră că argumentele expuse de către partea reclamantă, nu vizează aspecte de legalitate a refuzului Inspectoratului General al Poliției de a include în vechimea calendaristică a lui Maxim Ion perioada de studii în cadrul Colegiului de Poliție „Dimitrie Cantemir”, ci exprimă aspecte de oportunitate, or, instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

- La 19 august 2024, Inspectoratul General de Poliție a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 19 august 2024, iar la 26 noiembrie 2024 a înregistrat cererea de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi soluții privind respingerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de apel, Inspectoratul General de Poliție a invocat argumente de fapt și de drept, identice celor prezentate de Inspectoratul de Poliție Orhei, or, în conformitate cu principiul economicității procesului și al conciziei actului jurisdicțional, instanța consideră inoportun de a reproduce exhaustiv argumentele de fapt și de drept invocate, atât timp cât acestea deja au fost reproduse și reflectate mai sus.

De altfel, redarea integrală a susținerilor apelantului ar îngreuna nejustificat claritatea și accesibilitatea motivării, fără a aduce valoare suplimentară raționamentului juridic.

- La 16 septembrie 2024, Maxim Ion a înaintat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 19 august 2024, iar la 16 decembrie 2024 a înregistrat cererea de apel motivată, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii contestate, în partea cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei hotărâri noi în această parte prin care să fie încasată suma de 6.000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Totodată, apelantul a solicitat compensarea din contul Inspectoratului de Poliție Orhei și a Inspectoratului General al Poliției, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3.000 lei, suportate în legătură cu contestarea hotărârii judecătorești și a altor cheltuieli în instanța de apel.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că potrivit contractului de asistență juridică nr. 04 din 05 martie 2024, avocatul a întocmit cererea prealabilă către Inspectoratul General al Poliției și, ulterior, acțiunea în contencios administrativ, participând la examinare în instanța de fond.

Pentru aceste servicii, onorariul avocatului a fost stabilit în sumă fixă de 6.000 lei, achitată conform bonului de plată nr. 016622 din 24 mai 2024.

De altfel, apelantul consideră eronată aprecierea instanței de fond, cu referire la rezonabilitatea onorariului, or, prin raportare a onorariului cu recomandările privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobat de Consiliul Uniunii

Avocaților din Republica Moldova prin decizia nr. 2 din 30 martie 2012, suma solicitată nu este exagerată în raport cu volumul de lucru prestat de avocată.

Suplimentar, apelantul a subliniat că deoarece mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților, prin urmare, onorariul în sumă de 6.000 lei este unul real, necesar și rezonabil pentru serviciile prestate de avocat.

În altă ordine de idei, apelantul a menționat că în legătură cu contestarea hotărârii instanței de fond, a fost încheiat contract de asistență juridică cu avocatul Martalog Viorica cu privire la acordarea asistenței juridice la pregătirea cererii de apel și la reprezentarea intereselor în instanța de apel, convenind asupra onorariului în sumă fixă de 3.000 lei.

Respectiv, această sumă de asemenea este una reală, necesară și rezonabilă în raport cu volumul de lucru efectuat în instanța de apel, care de asemenea urmează a fi compensată din contul Inspectoratului General de Poliție și a Inspectoratului de Poliție Orhei.

Termenul de declarare a apelului

Potrivit art. 232 alin. (1) și (2) Cod administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din lucrările cauzei rezultă că, Inspectoratul de Poliție Orhei a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 19 august 2024, la data de 02 septembrie 2024, Inspectoratul General de Poliție a declarat apel nemotivat la data de 19 august 2024, iar Maxim Ion a înaintat apel nemotivat la 16 septembrie 2024.

De asemenea, după expedierea prin e-mail, la 30 octombrie 2024 a hotărârii motivate, Inspectoratul de Poliție Orhei și Inspectoratul General de Poliție au prezentat motivarea apelului la 26 noiembrie 2024, iar Maxim Ion a declarat apel motivat la 16 decembrie 2024, după recepționarea hotărârii integrale la 12 noiembrie 2024.

Astfel, Completul constată că, termenul de atac al actului judecătoresc a fost respectat de apelanți.

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului Maxim Ion, avocatul Martalog Viorica, a susținut argumentele invocate în apel și a solicitat admiterea acestuia în sensul declarat.

Totodată a solicitat respingerea apelurilor declarate de Inspectoratul de Poliție Orhei și Inspectoratul General de Poliție.

Reprezentantul apelanților Inspectoratul de Poliție Orhei și Inspectoratul General de Poliție - Domenco Zinaida, a susținut argumentele invocate în apel și a solicitat admiterea acestuia în sensul declarat.

Aprecierea instanței de apel

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelurile declarate sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În materie de drept, potrivit art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel respinge apelul.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 219 alin. (1) – (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din înscrisurile atașate cauzei și dosarul administrativ se atestă că prin ordinul IGP nr. 623ef din 23 noiembrie 2023 s-a dispus încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special, Maxim Ion, de la 08 decembrie 2023, în baza art. 38 alin. (1) lit. c) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI nr. 288/2016, după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, dispunându-se achitarea compensației bănești pentru concediile de odihnă anuale neutilizate și a indemnizației unice în conformitate cu art. 49 alin. (2) al aceleiași legi.

La 07 decembrie 2024, IP Orhei i-a eliberat lui Maxim Ion certificatul nr. 34/44-373, potrivit căruia vechimea calendaristică în serviciu constituie - 23 ani, 4 luni și 22 zile.

Totodată, la 11 decembrie 2023, IP Orhei i-a eliberat lui Maxim Ion certificatul nr. 34/44-19622, potrivit căruia vechimea în muncă la 08 decembrie 2023 a constituit 25 ani, 07 luni și 22 zile.

Astfel, nefiind de acord cu certificatul nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2024, conform căruia nu i-ar fi fost inclusă perioada de studii cu frecvența la zi în cadrul Colegiului de Poliție „Dimitri Cantemir”, la 13 februarie 2024 Maxim Ion s-a adresat cu cerere prealabilă în adresa Inspectoratului de poliție Orhei și Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat anularea certificatului nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2024 și emiterea unui nou certificat, prin care să fie inclusă perioada studiilor în cadrul Colegiului de Poliție „Dimitri Cantemir” în vechimea în muncă și stagiul de cotizare începând cu 01 august 1998, cu achitarea indemnizației unice.

Prin răspunsul nr. 34/44-M112/24 din 21 februarie 2024, Inspectoratul de poliție Orhei, a respins cererea cu informarea că întru luarea deciziei definitive cu privire la cererea prealabilă, materialele acumulate vor fi transmise către organul ierarhic superior.

Ulterior, prin răspunsul nr. 34/3-876 din 04 martie 2024, Inspectoratul General al Poliției, ca instituție ierarhic superioară, a susținut poziția Inspectoratului de poliție Orhei și a respins cererea prealabilă înaintată de Maxim Ion.

Astfel, nefiind de acord cu certificatul nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2024 și decizia asupra cererii prealabile a Inspectoratului de poliție Orhei nr. 34/44-M112/24 din 21 februarie 2024, precum și decizia Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-876 din 04 martie 2024, Maxim Ion, a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată.

Cu referire la normele legale aplicabile la caz, este de menționat că potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Dispoziția art. 39 Cod administrativ prevede că, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Corespunzător art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Norma art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ stipulează că, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Instanța de apel statuează că obiectul cauzei îl constituie anularea certificatului nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2023 emis de IP Orhei și a Deciziei nr. 34/3-876 din 04 martie 2024 a IGP, prin care lui Maxim Ion nu i-a fost inclusă perioada studiilor la Colegiul de Poliție „Dimitrie Cantemir” în vechimea calendaristică și i-a fost stabilită indemnizația unică într-un cuantum pe care îl contestă.

Din analiza actelor administrative contestate, reieșind din solicitările înaintate, se atestă că acțiunea dedusă judecății este una în contestare, rezultând din prevederile art. 206 Cod administrativ.

Completul judiciar atestă că Maxim Ion este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a depus acțiunea în termen, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod administrativ, la caz nu sunt, din care motive, acțiunea este admisibilă și pe cale de consecință se va purcede la examinarea pe fond a acesteia.

În continuare, reieșind din contextul pretențiilor invocate în speța pendinte, instanța de apel menționează că potrivit art. 41 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008, vechimea în serviciul public include perioadele de exercitare efectivă a funcțiilor publice specificate în Clasificatorul unic al funcțiilor publice. Suplimentar la cele menționate la alin. (1), în vechimea în serviciul public intră și perioadele în care funcționarul public: *a) nu a lucrat de fapt, dar i s-a menținut funcția publică și salariul mediu, integral sau parțial; b) a fost suspendat în condițiile art. 38 alin. (1), art. 52 lit. c)-e) sau art. 54 alin. (1) lit. b); c) a fost suspendat în condițiile art. 53 lit. b) și c) și ulterior absolvit de răspundere disciplinară sau penală; d) a fost absent forțat de la serviciu în legătură cu eliberarea sau destituirea ilegală și restabilirea ca urmare a pronunțării de către instanța de judecată a hotărârii respective*. În sensul prezentei legi, vechimea în serviciul public se calculează cumulativ, indiferent de întreruperile pe care le-a avut funcționarul public în serviciul public. În vechimea în serviciul public intră și perioadele de activitate în calitate de funcționar public în autoritățile publice care au funcționat pe teritoriul Republicii Moldova până la punerea în aplicare a prezentei legi.

În baza prevederilor art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, cu excepțiile stabilite de prezenta lege.

Conform art. 49 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, retribuirea muncii funcționarului public cu statut special se efectuează de la bugetul de stat, conform legislației în vigoare. În cazul încetării raportului de serviciu, în temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. b), c), și e), funcționarul public cu statut special beneficiază de o indemnizație unică, al cărei cuantum variază în funcție de vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice după cum urmează: *a) până la 5 ani – în mărime de 3 salarii lunare; b) de la 5 la 10 ani – în mărime de 6 salarii lunare; c) de la 10 la 15 ani – în mărime de 8 salarii lunare; d) de la 15 la 20 de ani – în mărime de 10 salarii lunare; e) de la 20 la 25 de ani – în mărime de 14 salarii lunare; f) de la 25 la 30 de ani – în mărime de 16 salarii lunare; g) de peste 30 de ani – în mărime de 18 salarii lunare.* Indemnizația unică se acordă o singură dată în carieră. În cazul încetării în mod repetat a raportului de serviciu cu drept de pensie, indemnizația menționată la alin. (2) se stabilește astfel încât să excludă valoarea indemnizației primite anterior. În cazul în care raportul de serviciu încetează în temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. f), funcționarul public cu statut special beneficiază de o indemnizație în condițiile stabilite de legislația muncii. În

vechimea calendaristică prevăzută la alin. (2) se include întreaga vechime acumulată în funcții publice (militare, speciale), în condițiile prezentei legi.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, instanța de apel constată că, instanța de fond, întemeiat a admis pretenția cu privire la anularea certificatului nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2023 emis de IP Orhei și decizia nr. 34/3-876 din 04 martie 2024 emisă de Inspectoratul General al Poliției în procedură prealabilă, cu obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită în privința lui Maxim Ion actul administrativ individual favorabil, cu includerea perioadei de studii în cadrul Colegiului de poliție „Dimitrie Cantemir" în vechimea calendaristică în serviciu și achitarea îndemnizației.

Or, din actele cauzei rezultă că Maxim Ion a fost înmatriculat la studii în Colegiul de Poliție „Dimitrie Cantemir", conform ordinului nr. 105 ef. din 23 iulie 1998, pentru perioada 01 august 1998 – 15 iulie 2000, cu forma de învățământ cu frecvență și finanțare de la bugetul de stat, în regim de cazarmă, studiile fiind desfășurate în cadrul unei instituții de învățământ militare, cu statut special, aspect care la rândul său determină că pe parcursul perioadei de studii a fost antrenat la îndeplinirea sarcinilor poliției, cu atribuirea statutului juridic de colaborator al poliției.

Respectiv, Completul respinge ca fiind neîntemeiate alegațiile apelanților Inspectoratul de Poliție Orhei și Inspectoratul General de Poliție cu referire la faptul că Colegiul de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne în cadrul căruia a fost înmatriculat Maxim Ion nu reprezintă unul din organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, or, potrivit pct. 2 al Hotărârii Guvernului cu privire la reorganizarea Școlii republicane de subofițeri de poliție a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 447 din 06 august 1996, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Învățământului în termen de până la 01 octombrie 1996, va elabora și aproba, în modul stabili, Statutul Colegiului de Poliție, structura, planul de învățământ și programele de instruire.

Totodată, potrivit pct. 3 din hotărâre rezultă expres că Colegiul a fost conceput ca o instituție de învățământ superior de scurtă durată, care va pregăti specialiști de calificare înaltă și cu profil larg, va contribui la aprofundarea deprinderilor teoretice și practice ale colaboratorilor din organele afacerilor interne, absolvenților Colegiului conferindu-se grade speciale.

Mai mult ca atât, potrivit art. 25 alin. (1) din Legea învățământului nr. 547 din 21 iulie 1995, în vigoare până la 23 noiembrie 2014, învățământul mediu de specialitate se realizează în colegii și asigură pregătirea cadrelor de specialitate cu caracter aplicativ pentru economia națională și sfera socială.

Distinct, potrivit pct. 45 din Regulamentul cu privire la organizarea și realizarea învățământului și cercetării în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare" a Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului cu privire la organizarea și

funcționarea unor instituții publice de învățământ din subordinea Ministerului Afacerilor Interne nr. 429 din 24 iunie 2020, studenții cu statut special sunt cei care urmează studiile superioare de licență, forma de învățământ cu frecvență, pe locuri cu finanțare de la bugetul de stat. Concomitent cu înmatricularea la studii ei sunt încadrați în serviciul public cu statut special, dețin calitatea de funcționar public cu statut special din cadrul MAI și se află la regim special, fiind asigurați cu dreptul de hrană și, la necesitate, cazați.

Sub acest aspect colegiul reține că studiile realizate de către Maxim Ion în Colegiul de Poliție „Dimitrie Cantemir", nu au inclus studii cu statut gimnazial după caz liceal, or potrivit statutului colegiului înființat, instituția pregătește specialiști de calificare înaltă și cu profil larg prin conferirea de grade speciale.

De altfel, prin ordinul rectorului Academiei „Ștefan cel Mare" a MAI nr. 110 ef/st din 12 iulie 2022, a fost modificat ordinul nr. 105ef din 23 iulie 1998 (prin care Maxim Ion a fost înmatriculat la studii în Colegiul de Poliție „Dimitrie Cantemir") fiind completat cu sintagma „*și încadrarea în organele afacerilor interne*".

Instanța de apel notează că, contrar argumentelor apelanților că la calcularea indemnizației unice a lui Maxim Ion, relevantă ar fi perioada efectivă de activitate în cadrul Poliției Naționale, specificată prin certificatul nr. 34/44-373 din 07 decembrie 2023 eliberat de Inspectoratul de Poliție Orhei și nu perioada de studii urmată în Colegiul de Poliție „Dimitrie Cantemir", în temeiul art. 38 alin. (1) lit. b), c) și e) din Legea nr. 288/2016, este justificată includerea în vechimea calendaristică a perioadei de studii urmate la forma de învățământ cu frecvență, pe locuri finanțate de la bugetul de stat, în cadrul Colegiului de Poliție „Dimitrie Cantemir", pentru stabilirea indemnizației unice la încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special. Asta deoarece, perioada studiilor este expres prevăzută de normele legale menționate supra, aceasta urmând a fi inclusă în vechimea în serviciul public și, implicit, în vechimea calendaristică ce conferă dreptul la acordarea indemnizației unice la încetarea raportului de serviciu.

De altfel, existența relațiilor contractuale în serviciul public cu statut special a lui Maxim Ion, rezultă și din pct. 3 alin. 2) din ordinul rectorului Academiei „Ștefan cel Mare" a MAI nr. 110 ef/st din 12 iulie 2022, de completare a Ordinului nr. 105ef din 23 iulie 1998 potrivit căruia, absolvenții nominalizați în pct. 1 din prezentul ordin, a-i considera în concediu în legătură cu absolvirea instituției de învățământ, care se include în contul concediului de odihnă pentru anul curent, de la 27 iunie 1998 până la data repartizării acestora la serviciu în subdiviziunile MAI sau înmatriculării la studii în instituțiile de învățământ superior ale MAI. Pe perioada concediului respectiv, absolvenții se consideră la dispoziția Direcției cadre și instituții de învățământ a MAI, cu condiția că durata timpului în cauză să nu depășească 30 de zile lucrătoare (până la 26 august 2000 inclusiv).

Prin urmare poziția autorității publice nu poate fi reținută și constitui un argument decisiv ținând cont de prevederile Hotărârii Guvernului cu privire la reorganizarea Școlii republicane de subofițeri de poliție a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 447 din 06 august 1996, Legea învățământului nr. 547 din 21 iulie 1995, care atestă regimul de cazarmă, statut special, aspect care la rândul său determină, că pe parcursul perioadei de studii, reclamantul a fost antrenat la îndeplinirea sarcinilor poliției, cu atribuirea statutului juridic de colaborator al poliției.

Având în vedere cele menționate, instanța de apel nu poate reține argumentele Inspectoratului de Poliție Orhei și a Inspectoratului General de Poliție, poziția lor reprezentând o interpretare eronată normele de drept și situația de fapt.

Or, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de apel, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul apelului nu se întrezărește vreunul din temeiurile de apel expres prevăzute de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, apelul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

În aceeași ordine de idei, Completul de judecată nu poate reține argumentele apelantului Maxim Ion, cu referire la aspectele compensării cheltuielilor de judecată, suportate în cadrul instanței de fond și a instanței de apel.

Astfel, potrivit art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Conform art. 96 alin (1) Cod de procedura civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Din sensul art. 94 alin. (1) Cod de procedura civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului, iar reieșind din alin. (3) al aceleiași norme, Prevederile alin.(1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii.

La caz, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 19 august 2024, inter alia, s-a încasat solidar din contul Inspectoratului de Poliție Orhei și a Inspectoratului General al Poliției RM, în beneficiul lui Maxim Ion, suma de 3.000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Or, în cererea de apel, Maxim Ion a contestat concluzia instanței de fond cu referire la cuantumul cheltuielilor de judecată, indicând asupra incorectitudinii aprecierii acestora de către instanță.

Cu referire la acest aspect, instanța de apel menționează că potrivit legislației în vigoare, pentru determinarea cuantumului compensației acordate, pentru a face o apreciere corectă, instanța de judecată urmează să țină cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența; faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză.

Mai mult ca atât, prin prisma art. 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, pentru ca cheltuielile de asistență juridică să fie incluse în suma acordată trebuie să fie reale și necesare și să aibă un cuantum rezonabil. Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru ca costurile și cheltuielile să fie incluse în suma acordată, urmează să se stabilească dacă costurile și cheltuielile au fost necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime (*cauza Nilsen & Johnsen vs Norvegia*).

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a documentelor justificative de executare a contractului de prestări servicii juridice astfel încât instanța să examineze obiectiv solicitarea părții, raportând la munca nemijlocită exercitată de avocat la examinarea acțiunii și aportul acestuia la examinarea cauzei.

De altfel, deși în susținerea pretenției respective, Maxim Ion a prezentat bonul de plată de 6.000 lei, reiterând rezonabilitatea acestei sume în raport cu litigiul examinat, instanța de apel menționează că litigiul dedus judecății nu prezintă un înalt grad de complexitate, existând o jurisprudență stabilită cu privire la examinarea unor asemenea litigii, probe noi nu au fost administrate, pe marginea litigiului fiind numită doar o ședință de judecată. Respectiv instanța de apel apreciază că suma de 3.000 lei este per ansamblu una rezonabilă.

Pe aceeași linie de idei, ținând cont de cele reflectate supra, și având în vedere subiectul pus în dezbatere de către apelant, și anume compensarea cheltuielilor de judecată suportate în prima instanță în cuantum de 6.000 lei (*adică cu 3.000 lei mai mult decât i-a acordat instanța de fond*), Completul de judecată consideră irelevante pretențiile apelantului cu privire la compensarea cheltuielilor suportate

în cadrul instanței de apel în cuantum de 3.000 lei, or, aceste pretenții nu corespund unui raport rezonabil între scopul urmărit, munca efectiv prestată de avocat și cuantumul onorariului solicitat.

Astfel, având în vedere complexitatea limitată a solicitărilor și activitatea procesuală efectiv desfășurată, care s-a redus la formularea argumentelor împotriva soluției instanței de fond, care nu a considerat rezonabilă suma de 3.000 lei ce depășea valoarea stabilită spre încasare, instanța de apel apreciază că suma solicitată de apelant cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în cadrul instanței de apel, deși documentată prin bon de plată, nu poate fi considerată reală, necesară și rezonabilă.

Suplimentar celor evidențiate, instanța de apel menționează că contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelanții nu au adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare utilizând calea de atac, în limite legale, apelanții nu au prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Pe cale de consecință, având în vedere considerentele expuse, instanța de apel apreciază că hotărârea primei instanțe este legală și temeinică, normele legale aplicabile au fost corect interpretate și aplicate în circumstanțele speței, iar probele au fost analizate complet și obiectiv. Completul judiciar subliniază că orice dubiu judiciar a fost eliminat, că cerințele părții apelante s-au dovedit neîntemeiate și că argumentele invocate de Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul de Poliție Orhei și de Maxim Ion au un caracter pur formal, neputând răsturna soluția pronunțată de instanța de fond.

Astfel, reafirmând temeinicia și legalitatea hotărârii primei instanțe și constatând lipsa de suport juridic a cererilor de apel, Colegiul de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge cererile de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se resping apelurile declarate de Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul de poliție Orhei și de către Maxim Ion.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 19 august 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei